

Na današnji dan 1967. počela je, a točno godinu dana kasnije završila je prva Godina vjere u Katoličkoj Crkvi. Proglasio ju je papa Pavao VI., a na misi otvorenja Godine vjere rekao je, navodimo:

„Vjera je konstitutivni princip Crkve, prvi uvjet svakoga njezinog jačanja, osnova njezine unutrašnje sigurnosti i snaga njezine izvanjske životnosti.“

Tu je godinu papa Montini zaključio na Trgu sv. Petra 30. lipnja 1968. Tom je prilikom izgovorio svečanu ispovijest vjere, »Vjerovanje naroda Božjega«. U njemu je objasnio i proširio članke Vjerovanja želeći njegov sadržaj približiti svima koji ga ispovijedaju. Ta ispovijest vjere imala je posebno značenje za Crkvu na svim njezinim razinama.

Na današnji dan 2013. godine papa Franjo potpisao je svoju prvu encikliku. Ona nosi naziv "Lumen fidei" ili u prijevodu – Svjetlo vjere, te je posvećena upravo – vjeri.

U samom uvodu papa Franjo je istakao kako je na ovoj enciklici radio i njegov prethodnik Benedikt XVI. i to posljednjih mjeseci svoga pontifikata. To je trebala biti Ratzingerova treća i posljednja u nizu enciklika posvećenih trima bogoslovnim krepostima. Prvu, "Deus caritas est", posvetio je karitativnoj djelatnosti a drugu, "Spe salvi", nadi. Ovu treću, posvećenu bogoslovnoj kreposti vjere, papa Ratzinger predao je svom nasljedniku Franji, koji ju je dobio u nasljedstvo i taj posao je nastavio. To je zapravo jedinstveni dokument u povijesti papinstva.

Enciklika na 88 stranica donosi dijalog između vjere i razuma, podijeljen u četiri poglavlja. Svjetlo vjere, piše Papa, odgovor je na tminu i sumnje suvremenog čovjeka. To je svjetlo koje je često izgledalo iluzorno, svjetlo koje treba ponovno otkriti i naviještati cijelom svijetu u doba kada je čovjeku posebno potrebno.

U enciklici papa Franjo naglašava kako ponovno treba uvidjeti značaj svjetla vjere, jer kada se

njegov plamen ugasi i sva ostala svjetla na kraju izgube snagu svoje svjetlosti. Svjetlo vjere posjeduje, naime, jedinstveno obilježje, budući da je kadro prosvijetliti cio ljudski život. Da bi neko svjetlo bilo tako jako ne može proizlaziti iz nas samih, već mora dolaziti iz jednog izvornijeg vrela, mora dolaziti, u konačnici, od Boga. Vjera se rađa u susretu s Bogom živim koji nas poziva i otkriva nam svoju ljubav, ljubav koja nam prethodi i na koju se možemo osloniti kao na čvrst oslonac i graditi život. Preobraženi tom ljubavlju stječemo novi pogled, gledamo drugim očima, postajemo svjesni da je u njoj sadržano veliko obećanje punine i da se naš pogled pruža prema budućnosti. Vjera, koju primamo od Boga kao nadnaravni dar, javlja se kao svjetlo na putu, svjetlo koje nam predstavlja putokaz na našem životnom putu.

Srž enciklike je nepokolebljivo svjedočanstvo vjere u svim društvenim sredinama. "U jedinstvu s vjerom i ljubavlju, nada nas usmjerava u sigurnu budućnost, koja nas postavlja u posve drukčiju perspektivu od onih iluzornih prijedloga idola u svijetu i daje nam novi polet i novu snagu u svakodnevnom životu", zaključuje papa Bergolio svoju prvu encikliku posvećenu svjetlu vjere, i poziva vjernike da ne dopuste da nam ukradu nadu. "Ne dopustimo da neposrednim rješenjima i prijedlozima unište nadu i zaustave nas u našem hodu", piše Papa.